

Çocuk ve Dev Kaplumbağa

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Dev Kaplumbağa

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, denizin pırlıl pırlıl parladığı ve palmiye ağaçlarının salındığı güneşli bir adada yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı; sıcak kahverengi teni, kıvrırcık siyah saçları ve ön dişleri eksik bir gülümsemesi vardı. Her yaz, eskiden park bekçisi olan Büyükbaba Tomas'ı ziyaret ederdi. Büyükbabanın şapkası geniş ve hasırdandı, bıyığı ise bulutlar kadar beyazdı. Leo her zaman yanında bir spiralli defter taşır, kulağının arkasına sıkıştırdığı bir kalemle yeni keşiflere hazır olurdu.

Bir sabah Büyükbaba Tomas, Leo'yu dev kaplumbağaların dolaştığı gizli bir çayıra götürdü. 'Tanış bakalım İhtiyar Sol ile,' dedi Büyükbaba, kubbeli kabuğu olan kocaman bir kaplumbağayı işaret ederek. İhtiyar Sol, Leo'nun göğsü kadar uzundu; buruşuk gri-yeşil derisi ve yumuşacık kehribar gözleri vardı. Leo şaşkınlıkla nefes aldı. 'Yürüyen bir kaya gibi!' diye fısıldadı. İhtiyar Sol yavaşça gözlerini kırptı ve deri gibi boynunu uzattı. 'Yüz yaşından fazla,' dedi Büyükbaba. 'Hayal edebileceğinden çok daha fazlasını görmüş.'

Leo, İhtiyar Sol'un yanına oturdu ve defterini açtı. 'Yüz yıl!' dedi. 'Bu, Büyükbabanın bütün ömründen daha uzun!' İhtiyar Sol bir yaprak çiğnedi ve onu görmezden geldi. Leo, kaplumbağanın filinkine benzeyen kalın bacaklarının onu çimenlerin üzerinde yavaşça taşıyışını izledi. 'Senin hakkında her şeyi öğreneceğim,' diye söz verdi Leo. İhtiyar Sol'un kabuğunun dikkatli bir resmini çizdi; aşınmış düz plakaları ve soluk büyüme halkalarıyla. 'Sen yaşayan bir tarih kitabı gibisin,' dedi Büyükbaba gülümseyerek.

Leo her gün İhtiyar Sol'u ziyaret etti. Taze yapraklar getirir ve sessizce oturup kaplumbağanın yaklaşmasını beklerdi. Başta İhtiyar Sol onu sadece o kehribar gözlerle izledi. Ama bir hafta sonra kaplumbağa boynunu uzattı ve Leo'nun kabuğuna dokunmasına izin verdi. 'Eski deri gibi hissettiriyor,' dedi Leo. 'Ve sıcacık!' Büyükbaba güldü. 'Çünkü yüz yıldır güneşi içine çekiyor.' Leo bunu defterine yazdı.

Leo, Büyükbaba'ya sorular sormaya başladı. 'İhtiyar Sol doğduğunda burada neler vardı?' Büyükbaba düşündü. 'Yollar yoktu, sadece patikalar vardı. Köy daha küçüktü ve kaplumbağalar her yerdeydi.' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Sen çocukken İhtiyar Sol'u tanıyor muydun?' diye sordu. Büyükbaba başını salladı. 'Kırk yıl burada bekçilik yaptım. İhtiyar Sol'u daha seksen yaşında genç bir kaplumbağayken tanıyorum!' Leo güldü. 'O bile hâlâ yaşlı sayılır!'

Leo bir zaman çizelgesi yapmaya karar verdi. Defterinin iki sayfası boyunca uzun bir çizgi çizdi. Bir ucuna '100 yıl önce', diğer ucuna 'Bugün' yazdı. İhtiyar Sol'un doğduğu yılı küçük bir kabukla işaretledi. Sonra Büyükbabanın doğumunu ve kendi doğumunu ekledi. 'Bak!' dedi. 'Sen doğduğunda İhtiyar Sol çoktan yaşlıymış, Büyükbaba!' Büyükbaba gülümsedi. 'Ve onu korursak, biz gittikten çok sonra da burada olacak.'

Leo daha fazlasını öğrenmek istedi. 'Bir kaplumbağa bütün gün ne yapar?' diye sordu. Büyükbaba, İhtiyar Sol'un adaya nasıl yardım ettiğini gösterdi. 'Kaplumbağalar tohumları yayar,' dedi Büyükbaba. 'Bitkileri yerler ve tohumları yeni yerlere bırakırlar. Onlar birer bahçıvan gibidir!' Leo, İhtiyar Sol'un çimenlerde ağır ağır yürüyüşünü izledi ve kaplumbağanın bulunduğu yerlerde minik bitkilerin büyüdüğünü fark etti. 'Yani o sadece tarih değil,' dedi Leo. 'Aynı zamanda geleceği de yapıyor!'

Bir gün Leo, çayıra bir plastik poşetin uçtuğunu gördü. İhtiyar Sol poşeti kokladı ve ağzını açtı. 'Hayır, İhtiyar Sol!' diye bağırdı Leo. Koştı ve poşeti çekip aldı. 'Bu sana zarar verebilir!' Büyükbaba ciddileşti. 'Kaplumbağalar bazen yanlışlıkla çöp yer,' dedi. 'Bu yüzden onların yuvasını temiz tutmalıyız.' Leo bulabildiği her çöp parçasını topladı. 'Seni koruyacağım,' dedi İhtiyar Sol'a. Kaplumbağa kehribar gözlerini kırpı, sanki anlamış gibiydi.

Leo'nun bir fikri vardı. Bir tahta parçasından bir tabela yaptı: 'Lütfen kaplumbağalarımızı koruyun. Çöp atmayın.' Parlak renklerle boyadı ve çayırın kenarına dikti. Büyükbaba onu yere çıkmasına yardım etti. 'Bu ziyaretçilere hatırlatacak,' dedi Leo. İhtiyar Sol ağır ağır yürüyerek tabelayı incelemeye geldi. Kokladı ve sonra onaylamış gibi yanına yerleşti. Leo sırıttı. 'Onu sevdi!'

Leo'nun tabelası hakkında haber yayıldı. Ziyaretçiler kaplumbağaları görmeye ve tabelayı okumaya gelmeye başladı. Bazıları çöp toplamak için torbalar getirdi. Köyden bir kadın, 'Kaplumbağaların bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum,' dedi. Leo ona zaman çizelgesini gösterdi. 'Onlar yaşayan tarih,' diye açıkladı. 'İhtiyar Sol yüz yıllık değişimler görmüş. Onu korursak, o tarihi de koruruz.' Kadın başını salladı ve başkalarına da anlatacağına söz verdi.

Yazın sonunda Leo zaman çizelgesine daha fazlasını ekledi. Kendisinin ve İhtiyar Sol'un birlikte küçük bir resmini çizdi. 'Bu bizim dostluğumuz,' dedi. 'Ve bu da yaptığımız tabela.' Büyükbaba zaman çizelgesine gururla baktı. 'Önemli bir şey öğrendin, Leo,' dedi. 'Doğa koruma sadece hayvanlarla ilgili değildir. Geçmişi gelecek için yaşatmaktır.' Leo başını salladı. 'İhtiyar Sol benim arkadaşım ve onu güvende tutacağım.'

Son gününde Leo, İhtiyar Sol ile bir kez daha oturdu. 'Gelecek yaz döneceğim,' diye söz verdi. 'Ve zaman çizelgemiz için daha çok kâğıt getireceğim.' İhtiyar Sol yavaşça boynunu uzattı ve başını Leo'nun dizine koydu. Leo sıcak, deri gibi deriyi hissetti ve gülümsedi. 'Sen yaşayan bir tarih kitabısın,' diye fısıldadı. 'Ve hikâyenin asla bitmemesini sağlayacağım.'

Büyükbaba Tomas, Leo'ya düşmüş bir daldan oyulmuş küçük ahşap bir kaplumbağa verdi. 'İhtiyar Sol'u hatırlaman için,' dedi. Leo onu sıkıca tuttu. 'Masanın üzerinde tutacağım,' dedi. 'Ve öğrendiğim her şeyi sana yazacağım.' Büyükbaba ona sarıldı. 'En önemli şeyi zaten biliyorsun,' dedi. 'Kaplumbağalara sahip çıkmak, tarihe sahip çıkmak demektir.' Leo başını salladı ve oymayı cebine koydu.

Eve döndüğünde Leo okulda bir kaplumbağa kulübü kurdu. Zaman çizelgesini sınıf arkadaşlarına gösterdi ve onlara İhtiyar Sol'u anlattı. 'Dev kaplumbağalar yüz yıldan fazla yaşayabilir,' dedi. 'Bizim asla göremeyeceğimiz şeyler görmüşler. Onları korumalıyız.' Arkadaşları çok şaşırdı. Afişler yaptılar ve belediye başkanına mektuplar yazdılar. Leo'nun öğretmeni, 'Gerçek bir fark yaratıyorsun, Leo,' dedi. Leo, İhtiyar Sol'u düşünerek gülümsedi.

O kış Leo, Büyükbaba'dan bir mektup aldı. 'İhtiyar Sol iyi,' diyordu. 'Tabela hâlâ ayakta ve çayır temiz. Seni özlüyor.' Leo, zaman çizelgeleri için yeni bir sayfayla cevap yazdı: 'Bu yıl Leo bir kulüp kurdu ve her yerdeki kaplumbağaları korumaya yardım etti.' İhtiyar Sol'un çocuklarla çevrili bir resmini çizdi. 'Hepimiz onun hikâyesinin bir parçasıyız,' diye yazdı Leo.

Ertesi yaz Leo çayıra koştu. İhtiyar Sol onu bekliyordu, çimen çiğniyordu. Leo zaman çizelgesini açtı, artık üç sayfa uzunluğundaydı. 'Bak ne kadar çok şey eklemiştir!' dedi. Büyükbaba gülümsedi ve kolunu ona doladı. 'İhtiyar Sol yaşayan bir tarih kitabı,' dedi Leo. 'Ve birlikte yeni bölümler yazıyoruz.' İhtiyar Sol kehribar gözlerini kırptı ve yavaşça boynunu Leo'ya doğru uzattı. Bu onun 'Tekrar hoş geldin, dostum' deme şekliydi.